

Marec

A máme ďalšie kolo narodenín. Milla má 14. Tentokrát si tortu chcela spraviť sama. Nedali sme sa a samozrejme sme jej spravili aj my. Obe čokoládové, iba inak ozdobené. Gwen dala do dekorácií všetko, chcela Millu veľmi potešiť.

Dosť sa na nich teraz nasmejeme. Keď sme sa rozprávali s deťmi, aké je to, keď ich zradia kamaráti. Arlie, povedal, že sa na to rýchlo zabudne, kým Milla zahlásila: „*V dievčatách to ostane navždy...*“ Významne sa na nás zahľadela zúženými očami.

Arlie má teraz obdobie kamarátstva-nekamarátstva. Je v trojuholníku so Sashom a Timim. Raz sa hádajú, inokedy sú kámoši. Slávi to pár razy rozoberal. Ale týmto obdobím si musí prejsť každý. V každom prípade sa pani učiteľka upokojila, Arlie chodí s väčšou radosťou

do školy a má systém na učenie. Gwen si užíva a neustále vyrába. Rozoberáme spolu jej budúcu izbu, aby som ju pripravila na to, že bude sama. Nejak sa jej k tomu nechce, radšej by bola s Arliem, ktorý sa už teší.

Rozhovory s deťmi začínajú byť veľmi zábavné. Už to nie sú také detské rečičky. Vedia klásť otázky, aj štipľavo odpovedať. Pri príležitosti svojich narodením, sme ako každú nedeľu išli na pizzu do Fragolina v Devínskej Novej Vsi. Milla sa uprostred jedla zastavila a pýta sa:

„Kedy budeme mať dovolené začať chodiť na rande?“

„Keď budete mať osemnásť. Potom môžete ísť do čajovne na čaj,“ dodala som s dôrazom. Milla prevrátila oči a táto pridala:

„A pred 18, iba na vodu!“ Spokojne som si vychutnala skrivenie jej úst. Potom odpovedala ukazujúc na mňa prstom:

„No, ty si mala prvé rande, keď si mala 14. Stretávala si sa v piatky pred Tescom s futbalistom. Nebojíte sa, že týmto prístupom docielite pravý opak?“

Tato sa našuchoril: **„Nie,“** zaškeril sa, **„Kúpim si zbraň!“**

Apríl

Po Millinej oslave mi ostávali 2 týždne do Arlanovej oslavy. Rozhodla som sa, že mu pripravím veľké rastlinné terárium v demižóne. Nech som behala a volala do akéhokoľvek sklárstva, nikde mi nechceli hrdlo 34l-vého demižónu zrezať v strachu, že ho prasknú. Tak som to chytila do vlastných rúk a googlila. Našla som si diamantový rezný kotúčik, požičala mašinku a pustila som sa do rezania s bijúcim srdcom. Trvalo mi to hodinu, ale podarilo sa. Cítila som sa akoby som odbehla maratón. Terárium sme spolu vyplnili všetkými vrstvami a zasadili rastliny. Výsledok je krásny. V jeho novej veľkej izbe sa bude vynímať.

Ešte pred svojou párty, na ktorú pozval pár spolužiakov, mi pri jednej príležitosti povedal:

„Potrebujem si kúpiť cool oblečenie. Už nechcem mikiny po Mille.“

„Hm,.....cool obdobie začína,“ pomyslela som si. A tak sme šli do Borov, Crops. Chodil a chodil a nakoniec vybral mikinu bez skúšania. V aute zistil, že je malá, lebo sa mu nevmetia nohy. Tak som ho naučila, ako sa veci v obchode vymieňajú, a že ich treba aj skúšať.

Na párty sme si všetko nachystali. Spravila som mu tortu podľa Pintrestu - playstation konzolu. Nevieť kto z nej mal väčšiu radosť, či ja, či on. Ale robila sa mi s radosťou a ľahkosťou. Pred oslavou prišiel ešte aj dedo

s Ludkou, tak boli spokojní všetci. Na oslavu prišlo 5 detí (tá hlasná partia, na ktorú sa všetci učitelia s'ťažujú) a vrhli sme sa na výrobu terárií. Išlo im to veľmi pekne, všetci sa sústredili a výsledkami sme boli prekvapení. Hladných sme ich previezli do Fragolina, kde ich čakal bowling, stolný tenis, šípky a pizza. Po 2 hodinách sme boli zmordovaní. Pozorovala som deti, teda pred tínedžerov....o chvíľu budú vyšší odo mňa! Po oslave, som Arlieho zobrala na večerné venčenie.

„Mom, mohol by som vymeniť poukážky do kníhkupectva za peniaze a kúpiť si ešte nejakú cool mikinu a tričko? Najlepšie ešte dnes?“ vystrúhal sladký úsmev. Čumela som ako much Puk. Vymeniť knihy za oblečenie? A tak šiel tato do Borov a spravili si pánsku jazdu na horor v kine. Domov sa vrátili s „cool“ tričkom a mikinou.“

Hneď na 2. deň nás čakal mail od pani triednej Veroniky (17.4.):

Dobry den,
to bol teda extrem.
Dovoluju si aj so mnou, ale k Simone boli vyslovene neuctivi.

Ano Arlan uz sedel s niekoľkými spolužiakmi. Teraz je so Sofiou, tiež to nie je idealne. Ale nemam ho uz s kym dat. Snad to bude lepsie. Poviete mi, ako to vnimate doma.

Chcela by som Vas este poprosit o jednu vec. Momentalne chlapci v triede objavuju svoju sexualitu a je to ich oblubena tema. Je to rusive a dievcatam velmi prekaza, ze sa stale chichocu. Raz si napríklad spravili krúžok, kde preberali ako sa robia deti a ked sa k nim chce niekto pridať, razne ho odmietli. Arlan zevraj vzdychal na hodine. Ja som ho nepočula, ale tým ze je majster v kamuflovani, tak si nie som uplne ista. Boli by ste taka laskava a prebrala to s nim doma? Na konci školského roka sa chystam s nimi prebrať na par hodinach prírodopisu zaklady sexualnej výchovy. Potrebovali by to uz teraz, ale so všetkými projektami, ktorým sme sa venovali v marci a aprili, stíhame ledva fr a mat.

Dakujem Vam;
S pozdravom,
V.

Počkala som teda na tata, aby si to prečítal. Keď zasadol k večernému gulášu, poslali sme Gwen hore a začala: *„Počula som Arlie, že v škole preberáte, ako sa robia deti. Ak by si potreboval nejaké informácie, môžeš sa spýtať tata, je na to expert.“* Slavovi skoro zabehol, ale tváril sa hrozne profesionálne a prikývol.

„A že na hodinách vzdycháš?“ Na to sa naozaj nahneval s tým, že to nie on a povedal kto, ale nechce žalovať, tak to nemám povedať. Páči sa mi tento cool chalan, ktorý nie je žalobaba.

Veľké haló bolo aj okolo školy v prírode. Pretože Veronika rozhodla, že pomieša deti z 2 tried do izieb, začal Sasha protest, že nejde. Hneď nato nechcel ani Arlie. Keď som sa spojila so Sashom, tak som zistila, že jasné, že ide. A hotovo. Tak som sa to snažila komunikovať Arliem, ktorý robí momentálne zásadne iba to, čo Sasha.

„Arlie, Sasha niečo v triede povie a ty s tým hneď súhlasíš, aj keď to nemusí byť celkom Pravda alebo dobré. Musíš rozmýšľať sám, veď nie si predĺžene telo Sashovho mozgu.“

Schrimpie zúžil oči a vrátil mi: „*A ty si odkedy predĺžené telo tatovho mozgu?*“ A bolo. Pevne som stlačila volant auta a predýchavala. Tie decká majú fakt Slavové gény....

Škola v prírode

Neviem, kto sa nevedel dočkať školy v prírode viac, či Gwen alebo Ja. Arlie bol znechutený. Veronika ich porozdeľovala do izieb, aby boli menej nebezpeční. Rozumiem jej. Chcela sa aj trochu vyspať. Gwen si spravila kalendár a odškrtovala dni. Pripravili sme kufre podľa inštrukcií a sledovali vývoj počasia. Nič moc, musela som uznať. Chlad a dážď. Odchádzali v pondelok nadšení. Arlan sa dal dokonca aj ostrihať. Sám prišiel na to, že dlhé vlasy sú oštara.

Celý čas neprišiel žiaden mail, že by neposlúchali, ani, že by ochoreli. Tie 4 voľné poobedia a večery mi prešli neskutočne rýchlo. Pracovala som na projekte epoxidový stôl, alebo som hľadala niečo do nového domu. Jednoducho som ani nemala čas, aby mi bolo veľmi smutno. Myslela som na nich a dúfala, že si to užívajú a majú srandu. Gwen prišla naspäť načas, s obrovským objatím a slovami: „*Tak veľmi si mi chýbala.*“ Arlieho autobus meškal a bol hladný a tichý, ale rád, keď ma stisol.

Hneď na to mali týždeň prázdnin a my 2 predĺžené víkendy. Počasie sa na striedačku zlepšovalo a zhoršovalo, no mali sme celkom dobrý čas a aj homeoffice som dala bez veľkého stresu. Jediný stres mi spôsobila Milla, keď v deň, keď mala prijímačky nezdvíhala poobede telefón a ja som netušila, kde je a čo robí. Či je smutná z prijímačiek, či to trávi.... Nakoniec sa ozvala s tým, že si zabudla vypnúť lietadlový režim, ktorý si počas skúšok musela zapnúť. Druhý stres mi spôsobil epoxidový projekt, keď mi po naliatí takmer 5L zarobeného epoxidu začala pretekať forma. Trvalo mi 3 hodiny medzierky nejako upchať a ďalších 8 hodín som pracovala na opravách po tom, ako rozpustili upevnenie drevnatých častí a tie si veselo plávali na tuhnúcom epoxide. O 11 večer som sa dostala do postele a kríže cítila ešte 3 dni.

Máj – chata s kámoškami

Konečne sa nám znova podarilo vyraziť na chatu do Štiavnických Baní. Tentoraz sme partiu zlepili a nakoniec sa nám to celkom dobre podarilo, pretože decká mali kamošov- spolužiaci a rodičia si dobre zahráli hry. Mysleli sme, že pôjde aj Milla, ale tá bola po prijímačkách tak vyľusnutá, že nechcela nikoho vidieť ani počuť. Tak strávila víkend s ninkou doma. My sme zatiaľ zvládli varenie gulášu, výstup na Sitno a kopec hier.

Deti boli radi, že sa mali každá s kým hrať. Hugo, Arlan, Timi, Šimon v jednej várke. Gwen, Natálka a Etien v druhej.

Perličkou bola Kika, ktorá nikdy nechodí na túry a tu dala výstup na Sitno, svoj celoživotný rekord. Bola však nadmieru spokojná. My, veľké dievčatá, sme si po tom výkone ešte

odbehli do wellnessu. Nie je nič lepšie, ako makat' cez deň a potom si večer oddýchnuť v saune a ešte aj pokvákáť.

Šlávi toho dost' vypil a ja som neodolala čipsom a do rána mala dost'. Zasmiali sme sa ako obvykle na hre Desiatka.

Po chate sme už nedočkavo čakali na výsledky prijímačiek. Gymnázium Bilikova ich dala asi ako posledná škola. Nervy som mala na dranc. Milla na nemecké spravila, ale pre nedostatok

miesta je neprijatá. Aj sme si poplakali. Je to jej prvá dôležitá životná méta, ktorá závisela iba od nej. Spravila ťažké prijímačky po takmer 6 rokoch na Slovensku. Perfektne. Musíme vymyslieť dobrý plán na budúci rok, aby sa jej našlo miesto. Ale chce bojovať a nevzdať to.

SŤAHOVANIE

Plánovala som dovolenku, iba som nerátala, že šéf bude kvôli tomu tak vytočený. Neustále hovorí, že nie je dost' roboty a potom sa rozčuľuje. Na upratovanie som mala dohodnutú Katkinu maminu. Na celé 3 dni. Narobila sa riadne a to som jej pomáhala. Nechty mám zodraté až na kožu, ale vydrhnutý je celý dom. Popritom som sa snažila baliť.

V sobotu ako prvý dorazil ocino zo Štitáru a potom celá bežecká skupina a veci sa pohli. Do 1 bolo všetko presťahované a už sme iba umývali dom. Nechcela som ho nechať špinavý. O 2 sme začali roznášať krabice z garáže do jednotlivých izieb. Bežci odišli o 4 a my sme pokračovali takmer do polnoci. Do postele sme odpadli, doslova. Nedelňa vyzerala rovnako. Do roboty sa mi ani nechcelo, najradšej by som všetko upratala, aby malo všetko svoje miesto. Alebo by som dokončovala svoje projektíky. Deti si zvykajú rýchlo. Milla má už všetko. Arlan čaká ešte stolík a posteľ. Gwen je vo svojej myškovskej izbe tiež spokojná a spí ako zarezaná. Každé ráno beží do kurína odkontrolovať našich 5 sliepok.

Jún

Prvý výbeh sliepok bol srandovný. Zrazu som počula tata kričať:

„Gwen, prečo si ich pustila?“

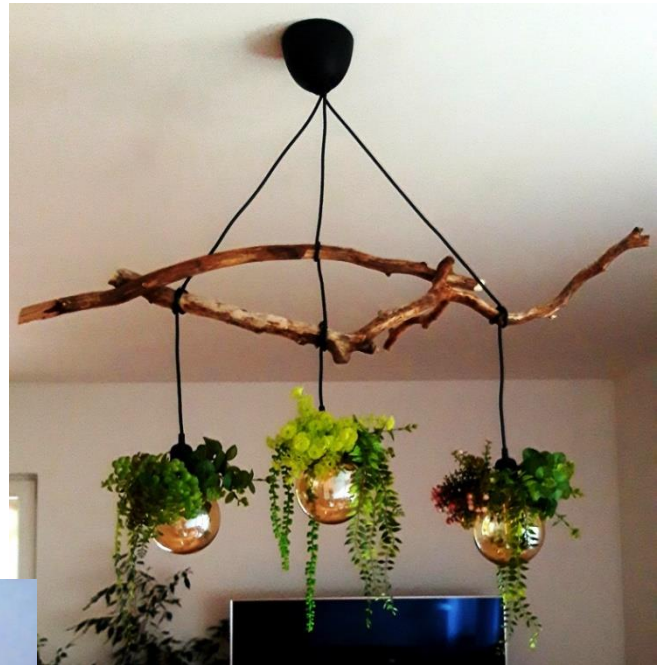
Gwen sediac v kuríne: **„To nie ja, ony si otvorili samé.“**

A tak tata naháňal kury po záhrade s palicou.

Potom sme ich pustili znovu v prvú sobotu, kedy kurín bolo treba upratať. Vybehli von ako šialené a hneď aj zobali. Stačilo okolo nich prejsť s niečím v ruke a sliepočky sa pridala a nasledovali ma všade. Také jednoduché.

Vedela som, že najbližšie víkendy nebudeme mať voľno. Roboty je všade dosť. Jednu vec dorobíme a hneď treba utekať ku druhej. A tak by som chcela mať večer, že sadnem na gauč, vyložím

nohy na svoj dokončený stolík a čítam knihu. Ak treba svetlo, zapnem to, čo som si vyrobila z konárov, čo som si niesla zo Sitna. Na najbližšie týždne asi nehrozí, že by som mala aspoň 5 minút voľna. Tento týždeň mi vypovedala umývačka riadu, že chyba E2, a varná doska mi vyhadzuje poistky. Chladnička stále smrdí. Ale neriešim to. Treba to spraviť, aby sme sa spojzdnili a postupne sa spraví všetko. Najhoršie je sa ráno zobudiť. Je tu tak ticho, že sa mi nechce ani len nos vystrčiť.

Tato zasadil svoj prvý strom: Libanonský céder. Ohnivo rozprával ako veľký narastie a bude nádherný. Hej, ale potrvá to tak 100 rokov, kým by sme si to mohli vychutnať. Riadne som sa na tom zasmiala. A tu konečne výsledok: hotový plot. Už iba ďalších million päť vecí a bude to hotové. Milla vraví, že sme “broke” – zruinovaní. V podstate má pravdu, stále treba niečo platiť.

Auntie Zuzka oslávila 40-te narodeniny na perfektnej záhradnej párty v Štitároč. Len kámoši a my. Samozrejme, kopec dobrého jedla a fantastické torty. Rovno štyri, ak by si človek nevedel vybrať. Objednala fotografa, ktorý postavil stenu z plátna a mohli sme sa tam fotiť

Fotokútik:
www.alexis.sk

ZUZKINA 40

Párty
3. jún 2023

v rekvizitách a rovno si foto tlačit'. Nasmiali sme sa do popukania. Gwen tam strávila

najmenej hodinu. Netušili sme, že dokáže robiť také opičky. Len my dvaja so Slávim sme boli tak unavení z celého týždňa, že sme si na chvíľu ľahli na lehátka. Iba kúsok od hlučnej skupinky a na 20 minút sme aj v tom všetkom hluku zaspali☺

„Asi sme boli fakt, ale fakt unavení,

keď sme zaspali na hlučnej oslave,“ skonštatoval tato.

Posledný týždeň sa nesie v znamení prespávačiek v škole, kámošov u nás doma, vystúpení a podobne. Mám pocit, že som úplne rozlietaná, ale spokojná, keď ich vidím, že sú spokojní. Arlie si užíva posledné chvíľky so Sashom, ktorý odchádza do Francúzska a 1 celý rok.

Zároveň sa zlepšil v škole. Triedna učiteľka ho dokonca pochválila a dala mu jednotku z franiny. A to sme sa triasli na polrok, že hádam aj prepadne, tak sa o ňom vyjadrovala.

Gwen si poradila tiež. Nemá to v triede ľahké. Ostatné dievčatá ju odsúvajú nabok, niektoré na ňu kričia, ale ona si zachovala svoju jemnosť a úsmev. Asi jej je najlepšie s Natáľkou, ak sa samozrejme zrovna nehádajú. Gwen mala aj predčastnú narodeninovú oslavu. Sľúbila som jej, že ak sa presťahujeme, tak bude, pretože v lete nikto nikdy nemôže. Trochu sme si museli vyjasniť dátum, pretože

tvrdohlavo
nástojila na
piatku, ale potom
pochopila. Jedno

je jasné, hvrdohlavá je ako mulica. Keď je o niečom presvedčená, tak s ňou nik nepohne. Niekedy to dá riadne zabrať, ale hádam si tak poradí so životom. Oslava dopadla dobre. Stihli si

spraviť koláčiky....hoci Gwen prepísala recept 4x, aby každý

mal, tak ho pri začiatku práce zmodifikovala podľa seba (tak ako to pôvodne plánovala). Potom si niečo na chvíľu pozreli v telke a išli pracovať na šití malej vypchatej žltej myšky. Aj chalani makali.

Senzi rozlúčka s 8. rokom.

